

og jeg synes med Rette — blandt andet til Forholdene ved Nissum Fjord. Der er jo den aabne Gennemskæring ud til Havet, og der har Havet, i de mange Aar den løse Gennemskæring har været der, ikke brudt igennem i en saadan Bredde, som det ærede Medlem talte om.

Det er altsaa mit Udgangspunkt, at man trøstigt kan foretage den løse Gennemgravning og dog stole paa, at man, hvis man bliver ked af at gaa videre, hvis man ikke siden vil gaa til Millionbevillingen, som det ærede Medlem talte om, kan vende om og lukke til igen. Nu vil jeg ganske vist sige, at ikke blot vilde dette blive en stor Skuffelse for de interesserede ved Ringkøbing Fjord, men der vilde heller ikke være god Mening i det, medmindre man da i Mellemtiden havde gjort saa sørgelige Erfaringer om Følgerne af den her foreslaaede Gennemskæring, at man i Rædsel over Havets Vælde sagde til sig selv: Nej, det tør vi ikke fortsætte med, saa maa vi hellere vende tilbage og tage de fredelige om end lidet tilfredsstillende Forhold. Det er jo nemlig den anden Side af Forsøget, det, man skulde indvinde igennem den halve Foranstaltning — kan man jo godt kalde det, for andet bliver det ikke — ved Hvide Sande, som man her foreslaar. De Erfaringer, man vil kunne indvinde ved en løs Gennemgravning, skulde jo helst gaa i tre Retninger: med Hensyn til Afvanding, med Hensyn til den ønskede Oversvømmelse til sin Tid og med Hensyn til de ubehagelige Oversvømmelser, hvorfor man saa stærkt frygter. I alle tre Retninger tror jeg, at man ved en Gennemgravning ved Skodbjerger, som oprindelig af mig foreslaaet, kunde have indhøstet betydningsfulde Erfaringer. Jeg erkender, at overfor Hvide Sande tror jeg ikke paa, at Erfaringerne ville blive saa betydningsfulde i alle tre Retninger, navnlig med Hensyn til Afvandingen og de *ønskede* Oversvømmelser: Derimod tror jeg ganske vist, at paa det tredie Omraade, hvor det jo er, Kampen egentlig er bleven ført, med Hensyn til de *frygtede* Oversvømmelser, vil man kunne indvinde fuldt tilstrækkelige Erfaringer ogsaa ved den Gennemgravning, som her er Tale om ved Hvide Sande. Hvis virkelig en saadan Aabning fra Havet skulde have de sørgelige Følger, som man fra det sydøstre Hjørne af Ringkøbing Fjord har fremsat saa højlydte Paastande om, saa vilde disse Følger sikkert komme allerede ved den Gennemgravning, her er Tale om,

og naar de ikke komme, tror jeg, man trygt kan berolige sig, saa kan man trygt gaa videre. Nu vil jeg sige, jeg tillægger ikke denne Frygt saa stor Betydning som det ærede Medlem for Varde. Det ved han, det er ikke noget nyt. Det gjorde jeg ikke i Fjor, det gjorde jeg ikke tidligere i denne Samling, da vi drøftede det samme Spørgsmaal. Jeg tror, den Frygt har været overdreven. Men jeg kan jo ikke tilbageholde, at jeg nu søger en stærk Støtte for min Tvivl om Berettigelsen af den i den Omstændighed, som fra flere Sider allerede er fremhævet, at de, der stærkest toge til Orde for Frygten, nu ere faldne fra og selv bede om det, de før saa bestemt protesterede imod. Ingen af Finansudvalgets Medlemmer, som var med mig ovre ved Skodbjerger i Fjor og hørte de stærke Ord om de forfærdelige Følger, Gennemgravningen vilde have, og som nu ser, at de, der da førte Ordet paa Sydøstboernes Vegne, nu selv komme i det nylig omdelte Andragende og bede netop om en Gennemgravning ved Skodbjerger af samme Art, som der da var Tale om, kan jo tillægge denne Frygt den Betydning, som man maaske før har tillagt den. Men naar man altsaa enten aldrig har næret denne Frygt, altid ansat den for i høj Grad overdreven, eller i alt Fald nu har tabt sin Frygt for Frygten, om jeg saa maa sige, og naar man saa ser paa de Erfaringer, der ville kunne indvindes ved det Forsøg, som her gøres, og man tør stole paa, at vil man ikke længere, kan man ogsaa vende tilbage, saa kan jeg ikke indse, hvad der egentlig skulde afholde os fra at gøre dette Forsøg og stemme for denne Bevilling. Den er jo dog saa ringe i Forhold til, hvad Vestkystforanstaltninger i Almindelighed koste, 127,000 Kr., at Bevillingens Størrelse sikkert ikke kan afskrække nogen.

En Ting, som falder mig ind, vil jeg nævne i denne Forbindelse. Den Tro, som man havde Ret til at nære, om at Fiskeriet vilde kunne vinde betydelige Fordele gennen det udgravede Løb ved Skodbjerger, naar man samtidig lukkede nede ved Nymindegab, maa man ikke nære overfor det, her er Tale om. Skal der ikke lukkes forned, tror jeg ikke paa, at Løbet ved Hvide Sande i Længden og under de vekslende Forhold vil kunne afgive tilstrækkeligt Gennemløb for en Fiskerflaade. Kravet vil derfor sikkert melde sig senere i Retning af, at man bør gaa videre. Det følger altsammen af, ikke just at man væl-